

de store Kapitaler, der indestaar i dem, maa man ogsaa drage Konsekvensen deraf og give Minister og Administration den til Opnaaelse af Formaalet nødvendige Myndighed. Særlig i de senere Aar er Statsbanerne blevet Genstand for en meget stærk Konkurrence. For blot 5—6 Aar siden var Statsbanerne ikke underkastet den stærke Konkurrence fra Rutebilers og Lastbilers Side, som de er i dette Øjeblik, og det er derfor nødvendigt, hvis der skal optages en virkelig Konkurrence med Rutebilerne, at Takstregulativet ikke er alt for stift, men at Administrationen og Ministeren har visse Beføjelser til at lempe Taksterne efter Tidens Krav og efter den Konkurrence, Banerne er Genstand for. I den nugældende Takstlovs § 59, 2det Stykke, bestemmes der, at lavere Takster end de, der fastsættes i Henhold til Takstloven, kan indføres, men først efter at Ministeren har indhentet Jernbaneraadets Erklæring og derefter indhentet Samtykke til Takstforandringen hos de af Rigsdagens to Ting nedsatte Finansudvalg. Hvis Statsbanerne skal drives som en virkelig Erhvervsvirksomhed, vil en hurtig Gennemførelse af en Takstnedsættelse undertiden være paakrævet, og paa de Tidspunkter, hvor Rigsdagen ikke er inde, kan det komme til at dreje sig om store Summer for Statsbanerne, hvis ikke Ministeren har en saadan Beføjelse. Desuden er der i § 59, Stk. 5, en Bestemmelse, der siger, at „enhver Privatoverenskomst, der gaar ud paa at indrømme, en eller flere Nedsættelser i Taksterne, er forbudt og ugyldig. Derimod er Prisnedsættelser tilladte, naar de er behørigt offentliggjort og lige tilgængelige for alle under samme Vilkaar“. Denne Bestemmelse foreslaas ligeledes slettet, saaledes at Statsbanerne i Lighed med, hvad der er sket ved mange af Landets Privatbaner, kan indlade sig paa Fragtaftaler med Enkeltpersoner. Der foreslaas derfor den Tilføjelse, at „Generaldirektøren for Statsbanerne er bemyndiget til i særlige Tilfælde, hvor Hensyn til Driftens Økonomi maatte gøre det ønskeligt, at nedsætte Taksterne med indtil 50 pCt. for Personer og 33 $\frac{1}{3}$ pCt. for Gods og levende Dyr. Nærmere almindelige Regler herfor fastsættes af Ministeren“. Jeg vil meget anbefale denne Bestemmelse, fordi det er

min Overbevisning, at den vil gavne Statsbanerne og bevirke, at nye og gode Kunder kan drages til Banerne. Nu ved jeg nok, man vil indvende overfor disse Fragtaftaler med Enkeltmand, at der vil kunne blive Tale om store Vilkaarligheder, man kunde fra Administrationens Side vilkaarligt indrømme Fragtnedsættelser overfor Enkeltmand, og Administrationens Generaldirektørs Sympati eller Antipati kunde maaske i saa Henseende blive afgørende. Jeg nærer ikke nogen som helst Frygt i saa Henseende. Jeg har den Opfattelse, at vore Statsvirksomheder ledes af hæderlige Mænd, og for dem vil det være afgørende, at de drives virkelig som Erhvervsvirksomheder og giver det bedst mulige Udbytte. For øvrigt er Statsbanerne jo og har altid været Genstand for en meget stærk Kritik. Hvis der skulde ske noget paa dette Omraade, er jeg ganske overbevist om, at det altid vil blive Genstand for en vaagen Kritik, og det vil ikke kunne lade sig gøre at foretage noget vilkaarligt. Jeg tror, at denne Bestemmelse vil hjælpe i allerhøjeste Grad til at skaffe nye Kunder til Statsbanerne, men der er en Ting, jeg vil henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa, og det er dette, at skal vi have et virkeligt Udbytte af saadanne Aftaler med Enkeltmand, er det mange Gange nødvendigt, at disse Afgørelser falder hurtigt. Det skulde nemlig være saaledes, at de skulde igennem saa forfærdelig mange Instanser, inden der blev truffet en Afgørelse. Jeg kunde tænke mig, at man rundt i de forskellige Distrikter havde en Fragtkontrolør eller Fragt-disponent, der kunde faa disse Sager til Behandling og hurtigst muligt afgøre dem. Jeg tror, at denne Bestemmelse for en stor Del vil forfejle sin Virkning, hvis den ikke kan føres ud i Livet saa hurtigt som paa nogen Maade muligt, saa snart Henvendelsen fra Enkeltmand kommer.

Der er saa Spørgsmaalet om Undtagelsestariffer, der har en mere almindelig Karakter. De kan indrømmes for alle Forsendelser mellem bestemte Stationer eller for visse Varer mellem bestemte Stationer. Ved Statsbanerne udregnes Fragten paa Grundlag af Kilometerafstanden, og det kan undertiden bevirke, at den bliver uforholdsmæssig høj. Tager man f. Eks. en